

2) Artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning nr. 2580/2001 skal fortolkes således, at den omfatter overførsel til en juridisk person, til en gruppe eller til en enhed, der er optaget på listen, der er omhandlet i denne forordnings artikel 2, stk. 3, af pengemidler, andre finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer, der er indsamlet eller modtaget fra udenforstående personer, foretaget af et medlem af denne juridiske person, denne gruppe eller denne enhed.

(¹) EUT C 148 af 5.6.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 1. juli 2010 — Doris Povse mod Mauro Alpagò (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof (Østrig))

(Sag C-211/10 PPU) (¹)

(Retligt samarbejde i civile sager — ægteskabssager og sager vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — ulovlig fjernelse af barnet — foreløbige foranstaltninger vedrørende »forældrenes beslutningsbeføjelse« — forældremyndighed — afgørelse om tilbagegivelse af barnet — fuldbyrdelse — kompetence — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren)

(2010/C 234/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Doris Povse

Sagsøgt: Mauro Alpagò

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof (Østrig) — fortolkning af artikel 10, litra b), nr. iv), artikel 11, stk. 8, artikel 42, stk. 2, samt artikel 47, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i

ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EFT L 338, s. 1) — barnebortførelse — kompetencen for retterne i en medlemsstat til at træffe en afgørelse om tilbagegivelse af et barn i denne medlemsstat i det tilfælde, at barnet har opholdt sig i mere end et år i en anden medlemsstat, og hvor retterne i den førstnævnte medlemsstat efter bortførelsen af barnet har truffet afgørelse om midlertidig tildeling af forældremyndigheden til den bortførende forælder — mulighed for i barnets interesse at afvise at fuldbyrde afgørelsen om tilbagesendelse af barnet til den første medlemsstat

Konklusion

- 1) Artikel 10, litra b), nr. iv), i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 skal fortolkes således, at en foreløbig afgørelse ikke er en »afgørelse om forældremyndighed, som ikke indebærer tilbagegivelse af barnet« som omhandlet i denne bestemmelse, og ikke kan indebære en overførsel af kompetence til retterne i den medlemsstat, som barnet ulovligt er fjernet til.
- 2) Artikel 11, stk. 8, i forordning nr. 2201/2003 skal fortolkes således, at en afgørelse fra den kompetente ret, der beordrer barnet tilbagegivet, er omfattet af denne bestemmelses anvendelsesområde, også selv om den samme ret ikke forud for denne afgørelse har truffet en endelig afgørelse om forældremyndigheden over barnet.
- 3) Artikel 47, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 2201/2003 skal fortolkes således, at en afgørelse om foreløbig overgivelse af forældremyndigheden, der senere er truffet af en ret i fuldbyrdesstaten, og som er eksigibel i henhold til denne stats lovgivning, ikke kan gøres gældende som en hindring for fuldbyrdelsen af en attesteret afgørelse, der forinden er afsagt af den kompetente ret i domsstaten, hvorved barnet beordres tilbagegivet.
- 4) Fuldbyrdelsen af en attesteret afgørelse kan ikke nægtes i fuldbyrdesstaten med henvisning til, at omstændighederne, siden afgørelsen blev truffet, har ændret sig på en sådan måde, at fuldbyrdelsen vil indebære en alvorlig risiko for barnets tarv. Sådanne ændrede omstændigheder skal gøres gældende for den kompetente ret i domsstaten, hvortil en eventuel anmodning om udsættelse af fuldbyrdelsen af dens afgørelse ligeledes skal indgives.

(¹) EUT C 179 af 3.7.2010.